

nødne daginstitutioner og social-pædagogiske fritidsforanstaltninger. Der ligger ikke heri tilside-sættelse af det private initiativ med hensyn til etablering af daginstitutioner. Børneværnet bør fortsat så vidt muligt støtte foreninger og private organisationer eller personer, der vil tage initiativ til løsning af disse problemer. Men i det omfang det private initiativ ikke kan løse de foreliggende opgaver, og når kommunale institutioner i øvrigt må anses for hensigtsmæssige, må børne- og ungdomsværnet træde til.

Der er ikke fundet grund til at foreslå ændring af tilskudsreglerne for så vidt angår etablering af nye institutioner. Der foreligger planer om nye institutioner i tilstrækkeligt omfang i forhold til de muligheder, der i de nærmeste år forventes at foreligge for at realisere sådanne planer.

c. Efter den gældende lovs § 55, stk. 3 e, er det en forudsætning for anerkendelse af en institution, at *institutionen udelukkende eller dog væsentligst modtager børn af mindrebemidlede forældre*. Børnehaver kan dog anerkendes, selvom de ikke opfylder denne forudsætning, men modtager i så fald kun halvt tilskud og skal forpligte sig til at modtage børn af mindrebemidlede forældre mod en betaling, der ikke må overstige $\frac{2}{3}$ af den for børn af bemidlede forældre fastsatte betaling, jfr. § 55, stk. 4. Der er for tiden anerkendt 16 sådanne børnehaver, og statens tilskud til disse udgjorde i 1961-62 150.000 kr.

Ved mindrebemidlede har man i praksis forstået forældre, der opfylder betingelserne for at være nydende medlemmer af en anerkendt sygekasse. Sygekassekommissionen af 1954 har imidlertid henstillet, at man undlader at overføre denne grænse til områder, som den ikke er beregnet på.

Man foreslår derfor i § 68 en bestemmelse om, at *de tilskudsberettigede institutioner fortrinsvis skal modtage børn, hvis optagelse er særlig påkrævet af sociale og pædagogiske grunde*. Herved undgår man — samtidig med at understrege institutionernes pædagogiske formål — de uheldige følger af at have forskellige tilskud efter, om forældrene overvejende er bemidlede eller ubemidlede. Mange børnehaver har haft børn af bemidlede forældre i et omfang, der har svinget lige omkring 33 pct., således at institutionen har været i stadig fare for at få nedsat tilskudsprocenten fra 70 til 35. I mange tilfælde vil en familie ligge under sygekassegrænsen, så længe kun en af forældrene har udearbejde, men komme over grænsen, når også den anden får en erhvervsindtægt. Der er derfor efter de gældende regler fare for, at barnet i sådanne tilfælde nægtes optagelse eller senere bliver udelukket fra børnehaven.

d. Efter de gældende regler ydes *de offentlige tilskud* til institutioner for børn under den undervisningspligtige alder (vuggestuer og børnehaver) med 40 pct. af driftsudgifterne fra staten og 30 pct. fra den stedlige kommune, medens de resterende 30 pct. forudsættes dækket ved forældrenes betaling for benyttelse af institutionerne. For institutioner for børn og unge i og over skolealderen (fritidshjem, fritidsklubber og ungdomsklubber) udgør tilskuddene 45 pct. fra staten og 35 pct. fra kommunen. De sidste 20 pct. skal dækkes ved forældrenes betaling eller for klubbernes vedkommende ved medlemskontingent fra de unge. Nogle klubber, især de store klubber i København, må dog supplere indtægterne på anden måde, f. eks. ved udlejning af lokalerne, da kontingentets størrelse ellers vil kunne være en hindring for at bevare kontakten med de dele af ungdommen, som har mest behov for den støtte med hensyn til fritidsbeskæftigelse, som klubberne kan give dem.

Til institutioner, der ikke kan klare sig med de ordinære driftstilskud, kan der ydes ekstraordinære tilskud af en årlig rådighedssum.

Denne tilskudsordning har stort set virket tilfredsstillende og foreslås derfor opretholdt i princippet.

Efter indstilling fra det økonomiske nævn har man dog foreslået, at reglerne ændres, således at samtlige ejendomsudgifter refunderes fuldt ud af det offentlige. Formålet hermed er at lette institutionernes vanskeligheder ved at klare driftsudgifterne, samtidig med, at der foretages en udligning mellem institutioner i gamle og i nye ejendomme. De stigende byggeudgifter medfører, at nye institutioners udgifter til husleje m. v. indgår med en stærkt stigende andel af de samlede driftsudgifter, og denne udgiftsstigning modsvares ikke af en tilsvarende forbedring af de goder, de nye institutioner hyder de enkelte forældre og børn i forhold til de ældre institutioner. Ved at tage ejendomsudgifterne ud af de udgifter, hvortil forældrene bidrager, opnår man at stille forældrene til børn i nye og i gamle institutioner mere lige end under de nuværende forhold.

Det foreslås, at det offentliges tilskud udredes af stat og kommune i forholdet 4-3 på samme måde som tilskuddet i øvrigt til institutioner for børn under den undervisningspligtige alder.

e. Vise *institutioner med specielle formål* har særlig vanskeligt ved at klare sig med de ordinære driftstilskud. Det gælder således børnehaver for spastisk lammede og andre institutioner for svært handicappede børn. Eventuelle særbørnehaver for